

ridiske personer blev ændret i overensstemmelse hermed ved førstkomende lejlighed.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 5, stk. 3, i lov om forbud mod privates tv-overvågning ændres til en henvisning til reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer.

Til nr. 3

Ændringen af § 5, stk. 4, i lov om forbud mod privates tv-overvågning er en tilpasning som følge af ændringer i retsplejeloven.

Det nugældende § 5, stk. 4, 1. pkt., fastslår, at sager om overtrædelse af loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven skal behandles som politisager.

Sondringen mellem politisager og statsadvokatsager blev imidlertid opgivet ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, og adgangen til at påtale lovovertrædelser tilkommer nu i almindelighed politimesteren. Bestemmelsen i § 5, stk. 4, 1. pkt., er på den baggrund nu uden betydning.

Lovens § 5, stk. 4, 2. pkt., indeholder en henvisning til retsmidlerne i retsplejelovens daværende kapitel 72 om beslaglæggelse og kapitel 73 om ransagning. Henvisningen til disse regler, der dengang ligeledes byggede på sondringen mellem politi- og statsadvokatsager, havde ved lovens affattelse i 1982 til formål at give mulighed for at anvende disse retsmidler i sager om overtrædelse af lov om forbud mod privates tv-overvågning.

Henvisningen til reglerne om beslaglæggelse i den nugældende § 5, stk. 4, 2. pkt., er - og vil også ved en gennemførelse af lovforslag nr. L 177 af 4. februar 1998 om ændring af retsplejeloven være - overflødig. Som en konsekvens heraf foreslås derfor, at henvisningen udgår af loven.

Ransagning af bolig, husrum m.v. hos en mistænkt kræver efter retsplejelovens § 794, stk. 2, at sigtelsen angår en forbrydelse, som efter loven kan medføre frihedsstraf. Da lov om forbud mod privates tv-overvågning imidlertid kun giver mulighed for bødestraf, vil opretholdelse af adgangen til at foretage ransagning i sager om overtrædelse af loven fortsat kræve en særlig bestemmelse herom i loven.

Henvisningen til reglerne om ransagning i den nugældende § 5, stk. 4, 2. pkt. foreslås derfor bevaret, men tilpasset de nugældende regler i retsplejeloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde.

Den gældende lov om forbud mod privates om tv-overvågning er sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 155 af 21. marts 1988 med virkning fra 1. april 1988. Loven er ikke sat i kraft for Grønland.